

IN MEMORIAM C.A. VAN DER PEIJL

Cornelis André van der Peijl, gepensioneerd hoofdwerktuigkundige van Shell Tankers N.V., trad in 1957 tot onze vereniging toe. Zijn interesse voor schelpen werd gewekt, toen hij vele jaren geleden bij het ophalen van een ankerketting een prachtige schelp in de klei zag steken. Hij vond hem zo mooi, dat hij er wel meer wilde hebben en van dat ogenblik af nam hij elke keer als er modder aan de ankerspil zat een kluit mee, waste hem uit in de badkuip en kreeg zo van lieverlee een aardige hoeveelheid materiaal. Hij begon te corresponderen met andere verzamelaars over de gehele wereld en zijn collectie groeide. Van der Peijl had ook grote interesse voor vogels, maar hoe interessant ze ook waren, je hield er niets van over, vond Van der Peijl, en zo ging hij over op het verzamelen van schelpen. De verzameling van Van der Peijl groeide uit tot een van de grootste particuliere verzamelingen in Nederland, in het bijzonder wat de tropische schelpen betreft. Hij bezat o.m. vier soorten Pleurotomariidae, waaronder het enige exemplaar te lande van Pero-trochus africana. Ditzelfde gold voor Cypraea cruickshanki. Beide genoemde soorten kreeg hij van kennissen in Zuid Afrika. De pleurotomaria kreeg hij ten geschenke van de bekende Mrs Helen Boswell. Verdere zeldzaamheden waren Conus milneedwardsi, Conus kinoshitai, Harpa costata, Lambis violacea en vele anderen.

In de dertig jaar dat Van der Peijl heeft gevaren, heeft hij 12 verschillende schepen gehad. Zijn eerste schip heette de "Artemis" en zijn laatste de "Malea"; bekende namen in de malacologie. Van der Peijl was een trouwe bezoeker van de vergaderingen van onze vereniging en zijn aanstekelijk enthousiasme beïnvloedde velen van ons in de liefde voor tropische schelpen. In de latere jaren noopte een hartkwaal hem het wat kalmer aan te doen en de afstand van zijn woonplaats Goes naar het westen des lands werd te vermoeiend, zodat hij tot zijn grote spijt de vergaderingen niet meer kon bijwonen. Vorig jaar heb ik hem tijdens mijn vakantie in Zeeland nog eens opgezocht, mede vanwege mijn studie van de Pleurotomariidae, en ik had het voorrecht zijn prachtige verzameling te mogen bezichtigen. Weinig kon ik bevroeden dat dit de laatste keer zou zijn dat ik hem in leven zag. Op 5 juli 1977 overleed hij in de ouderdom van 72 jaar. Een goed mens en een trouw vriend van de NMV is heengegaan. Dat hij moge rusten in vrede.

J.G.B. Nieuwenhuis